

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง สมรรถนะการดูแลผู้สูงอายุของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จังหวัดขอนแก่น ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 125 ตัวอย่าง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล

ตอนที่ 2 ปัจจัยด้านการรับรู้นโยบายการดูแลผู้สูงอายุ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการดูแลผู้สูงอายุ และสมรรถนะการดูแลผู้สูงอายุของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล

ตอนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านการรับรู้นโยบายการดูแลผู้สูงอายุ และข้อมูลปัจจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการดูแลผู้สูงอายุ กับสมรรถนะการดูแลผู้สูงอายุของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล

ตอนที่ 4 ปัจจัยทำนายสมรรถนะการดูแลผู้สูงอายุของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล

ข้อมูลด้านประชากร กลุ่มตัวอย่างเป็นพยาบาลวิชาชีพของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน 125 คน อายุเฉลี่ยเท่ากับ 44.95 ปี กลุ่มอายุ 41-50 ปี มีจำนวนสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 51.2 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 76.8 และตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ จำนวนสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 88.8 ระยะเวลาปฏิบัติงาน เฉลี่ยเท่ากับ 16.77 ปี กลุ่มระยะเวลาปฏิบัติงาน 21-30 ปี มีจำนวนสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 35.2 ประสบการณ์ในการทำงาน เฉลี่ยเท่ากับ 8.747 ปี กลุ่มระยะเวลาปฏิบัติงาน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ปี มีจำนวนสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 48.8 และส่วนใหญ่เคยได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้สูงอายุ คิดเป็นร้อยละ 66.4 (ตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1 ค่าความถี่ ร้อยละและค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ การศึกษา ตำแหน่ง
ระยะเวลาปฏิบัติงาน ประสบการณ์ในการทำงาน และการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการ
การดูแลผู้สูงอายุ

ข้อมูลด้านประชากร	จำนวน (N=125)	ร้อยละ
1. อายุ		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี	9	7.2
31-40 ปี	23	18.4
41-50 ปี	64	51.2
มากกว่า 50 ปี	29	23.2
(Mean = 44.95, SD = 7.95, Min = 24.00, Max = 59.00)		
2. การศึกษา		
ปริญญาตรี	96	76.8
ปริญญาโท	28	22.4
สาขาการบริหารการพยาบาล	6	21.4
สาขาการพยาบาลครอบครัว	2	7.1
สาขาการพยาบาลผู้ใหญ่	8	28.6
สาขาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช	3	10.7
สาขาสุศึกษาและส่งเสริมสุขภาพ	3	10.7
สาขาการบริหารการพยาบาล	2	7.1
สาขาสารณสุขศาสตร์	1	3.6
สาขาบริหารสาธารณสุข	2	7.1
สาขาพุทธศาสตร์และปรัชญา	1	3.6
ปริญญาเอก	1	3.6
สาขาพุทธศาสตร์ภูมิภาค	1	3.6
3. ตำแหน่ง		
พยาบาลวิชาชีพ (ลูกจ้างชั่วคราว)	6	4.8
พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ	8	6.4
พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ	111	88.8

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลด้านประชากร	จำนวน (N=125)	ร้อยละ
4. ระยะเวลาปฏิบัติงาน		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ปี	23	18.4
6-10 ปี	17	13.6
11-20 ปี	32	25.6
21-30 ปี	44	35.2
มากกว่า 31 ปี	9	7.2
(Mean = 16.77, SD = 9.645, Min = 0.00, Max = 37.00)		
5. ประสบการณ์ในการทำงาน		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ปี	61	48.8
6-10 ปี	25	20.0
11-20 ปี	28	22.4
21-30 ปี	10	8.0
มากกว่า 31 ปี	1	0.8
(Mean = 8.74, SD = 7.73, Min = 00.00, Max = 33.00)		
6. การเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้สูงอายุ		
ไม่เคย	42	33.6
เคย	83	66.4
การจัดการดูแลผู้สูงอายุ	42	50.6
การดูแลผู้สูงอายุระยะยาว	12	14.4
การคัดกรองสุขภาพผู้สูงอายุ	2	2.4
การดูแลผู้สูงอายุ	23	27.7
การดูแลผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิง	1	1.2
การดูแลผู้สูงอายุเวชปฏิบัติ	3	3.6

ตอนที่ 2 ปัจจัยด้านการรับรู้นโยบายการดูแลผู้สูงอายุ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการดูแลผู้สูงอายุ และสมรรถนะการดูแลผู้สูงอายุของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล

การรับรู้นโยบายการดูแลผู้สูงอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง รับรู้นโยบายการดูแลผู้สูงอายุ โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($M = 4.05$, $SD = .51$)) เมื่อพิจารณาข้อคำถามเกี่ยวกับการรับรู้นโยบายการดูแลผู้สูงอายุของกลุ่มตัวอย่างเป็นรายข้อ จากจำนวนทั้งหมด 8 ข้อ พบว่า ข้อคำถามที่กลุ่มตัวอย่าง มีการรับรู้นโยบายการดูแลผู้สูงอายุ ในระดับมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ข้อ (2) หน่วยงานของท่านมีนโยบายส่งเสริมให้พยาบาลเข้าประชุมวิชาการหรืออบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้สูงอายุ คิดเป็นร้อยละ 37.6 รองลงมา ได้แก่ ข้อ (1) หน่วยงานของท่านมีนโยบายการดูแลผู้สูงอายุ และ ข้อ (6) หน่วยงานของท่านมีนโยบายให้ผู้สูงอายุและญาติเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการดูแลผู้สูงอายุ คิดเป็นร้อยละเท่ากัน 28.0 ส่วนข้อคำถามที่กลุ่มตัวอย่าง ไม่เคยรับรู้นโยบายการดูแลผู้สูงอายุเลย ได้แก่ ข้อ (6) หน่วยงานของท่านมีนโยบายให้ผู้สูงอายุและญาติเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการดูแลผู้สูงอายุ ร้อยละ 0.0 (ตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการรับรู้นโยบายการดูแลผู้สูงอายุและ
ในภาพรวม (n=125)

การรับรู้นโยบายการดูแลผู้สูงอายุ	ไม่เคย	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
1. หน่วยงานของท่านมีนโยบายการดูแลผู้สูงอายุ	2 (1.6)	12 (9.6)	0 (0.0)	76 (60.8)	35 (28.0)
2. หน่วยงานของท่านมีนโยบายส่งเสริมให้พยาบาลเข้า ประชุมวิชาการหรืออบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้สูงอายุ	1 (0.8)	0 (0.0)	14 (11.2)	63 (50.4)	47 (37.6)
3. หน่วยงานของท่านชี้แจงนโยบายการดูแลผู้สูงอายุให้ บุคลากรทราบ	1 (0.8)	0 (0.0)	26 (20.8)	74 (59.2)	24 (19.2)
4. หน่วยงานของท่านชี้แจงนโยบายการดูแลผู้สูงอายุให้ ผู้ป่วยและผู้รับบริการสูงอายุทราบ	2 (1.6)	0 (0.0)	26 (20.8)	73 (58.4)	24 (19.0)
5. หน่วยงานของท่านมุ่งเน้นการนำนโยบายการดูแล ผู้สูงอายุไปสู่การดูแลผู้สูงอายุ	1 (0.8)	0 (0.0)	16 (12.8)	74 (59.2)	34 (27.2)
6. หน่วยงานของท่านมีนโยบายให้ผู้สูงอายุและญาติเข้า มามีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการดูแลผู้สูงอายุ	0 (0.0)	0 (0.0)	16 (12.8)	74 (59.2)	35 (28.0)
7. หน่วยงานของท่านชี้แจงให้บุคลากรทราบถึงผลลัพธ์ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการดูแลผู้สูงอายุ	1 (0.8)	0 (0.0)	30 (24.0)	72 (57.6)	22 (17.6)
8. หน่วยงานของท่านนำผลลัพธ์ที่ได้จากการมีส่วนร่วม ในการดูแลมาปรับปรุงคุณภาพการดูแลผู้สูงอายุ	1 (0.8)	0 (0.0)	30 (24.0)	77 (61.6)	17 (13.6)
การรับรู้นโยบายการดูแลผู้สูงอายุโดยภาพรวม $M = 4.05$, $SD = .51$ ระดับมาก					

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการดูแลผู้สูงอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
ในการดูแลผู้สูงอายุ โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($M = 4.10$, $SD = .57$) (ตารางที่ 4.3) เมื่อพิจารณาข้อ
คำถามเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการดูแลผู้สูงอายุของกลุ่มตัวอย่างเป็นรายข้อ จากจำนวนทั้งหมด
6 ข้อ พบว่า ข้อคำถามที่กลุ่มตัวอย่าง มีการรับรู้นโยบายการดูแลผู้สูงอายุ ในระดับมากที่สุด 3 อันดับ
แรก ได้แก่ ข้อ (1) ท่านมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติการดูแลผู้สูงอายุให้มีประสิทธิภาพ คิดเป็นร้อยละ 32.8
รองลงมา ได้แก่ ข้อ (4) ท่านมุ่งมั่นที่จะดูแลผู้สูงอายุอย่างดีที่สุด เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการทำงาน

และ ข้อ (6) ท่านต้องการเป็นส่วนหนึ่งของทีมการดูแลผู้สูงอายุเพื่อให้หน่วยงานประสบความสำเร็จในการดูแลผู้สูงอายุ คิดเป็นร้อยละ 32.0 และ 28.8 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการดูแลผู้สูงอายุ และในภาพรวม (n=125)

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการดูแลผู้สูงอายุ	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
1. ท่านมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติการดูแลผู้สูงอายุให้มีประสิทธิภาพ	0 (0.0)	1 (0.8)	9 (7.2)	74 (59.2)	41 (32.8)
2. ท่านภาคภูมิใจที่ได้รับมอบหมายงานการดูแลผู้สูงอายุ เพราะเป็นงานที่ต้องใช้ความรู้และความสามารถ	0 (0.0)	3 (2.4)	15 (12.0)	74 (59.2)	33 (26.4)
3. ท่านชอบความท้าทายในงานการดูแลผู้สูงอายุ	1 (0.8)	3 (2.4)	23 (18.4)	70 (56.0)	28 (22.4)
4. ท่านมุ่งมั่นที่จะดูแลผู้สูงอายุอย่างดีที่สุด เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการทำงาน	0 (0.0)	0 (0.0)	17 (13.6)	68 (54.4)	40 (32.0)
5. การปฏิบัติงานการดูแลผู้สูงอายุให้ประสบความสำเร็จเป็นปัจจัยสำคัญในการทำงานของท่าน	0 (0.0)	1 (0.8)	25 (20.0)	72 (57.6)	27 (21.6)
6. ท่านต้องการเป็นส่วนหนึ่งของทีมการดูแลผู้สูงอายุ เพื่อให้หน่วยงานประสบความสำเร็จในการดูแลผู้สูงอายุ	0 (0.0)	2 (1.6)	16 (12.8)	71 (56.8)	36 (28.8)
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการดูแลผู้สูงอายุโดยภาพรวม M = 4.10, SD = .57 ระดับมาก					

สมรรถนะการดูแลผู้สูงอายุของพยาบาลวิชาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีสมรรถนะการดูแลผู้สูงอายุของพยาบาลวิชาชีพโดยรวม อยู่ในระดับมาก (M = 3.91, SD = .49) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการมีทัศนคติที่ดีต่อผู้สูงอายุ เป็นสมรรถนะการดูแลผู้สูงอายุมากที่สุด (M = 4.48, SD = .47) รองลงมาได้แก่ การสื่อสารกับผู้ป่วยสูงอายุและครอบครัว (M = 4.29, SD = .47) ส่วนด้านการจัดการกับความเจ็บป่วยของผู้สูงอายุ อยู่ในระดับปานกลาง (M = 3.46, SD = .60) (ตารางที่ 4.4)

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และ ระดับสมรรถนะในการดูแลผู้สูงอายุ ของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จังหวัดขอนแก่น รายด้านและ โดยรวม

สมรรถนะการดูแลผู้สูงอายุของพยาบาลวิชาชีพ	M	SD	ระดับ
การมีทัศนคติที่ดีต่อผู้สูงอายุ	4.48	.47	มาก
การสื่อสารกับผู้ป่วยสูงอายุและครอบครัว	4.29	.47	มาก
การประเมินผู้สูงอายุ	3.86	.58	มาก
ทักษะการปฏิบัติการพยาบาลผู้ป่วยสูงอายุ	3.86	.54	มาก
การส่งเสริมสุขภาพและป้องกันภาวะเสี่ยงในผู้สูงอายุ	3.81	.56	มาก
การจัดการกับความเจ็บป่วยของผู้สูงอายุ	3.46	.60	ปานกลาง
การดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน	3.88	.57	มาก
การประสานงานกับสหวิชาชีพ	3.72	.68	มาก
รวม	3.91	.49	มาก

ตอนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านการรับรู้นโยบายการดูแลผู้สูงอายุ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการดูแลผู้สูงอายุกับสมรรถนะการดูแลผู้สูงอายุของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคล กับสมรรถนะการดูแลผู้สูงอายุของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล พบว่า ระยะเวลาปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ ($r = .078$) ประสบการณ์ในการทำงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ ($r = .135$) การเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้สูงอายุ มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ ($r = .282$) กับสมรรถนะการดูแลผู้สูงอายุของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 4.5) ซึ่งเป็นไปตาม สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะการดูแลผู้สูงอายุของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของ ปัจจัยด้านการรับรู้นโยบายการดูแลผู้สูงอายุ กับสมรรถนะการดูแลผู้สูงอายุของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล พบว่า การรับรู้ นโยบายการดูแลผู้สูงอายุ มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง ($r = .485$) กับสมรรถนะการดูแลผู้สูงอายุของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .05 (ตารางที่ 4.5) ซึ่งเป็นไปตาม สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านการรับรู้นโยบายการดูแลผู้สูงอายุ มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะการดูแลผู้สูงอายุของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของ ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการดูแลผู้สูงอายุ กับสมรรถนะการดูแลผู้สูงอายุของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล พบว่า การแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการดูแลผู้สูงอายุ มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง ($r = .560$) กับสมรรถนะการดูแลผู้สูงอายุของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 4.5) ซึ่งเป็นไปตาม สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการดูแลผู้สูงอายุ มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะการดูแลผู้สูงอายุของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล

ตอนที่ 4 ปัจจัยทำนายสมรรถนะการดูแลผู้สูงอายุของพยาบาลวิชาชีพใน โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล

การวิเคราะห์หาปัจจัยทำนายสมรรถนะการดูแลผู้สูงอายุของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล โดยมีปัจจัยที่นำมาวิเคราะห์คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านการรับรู้นโยบายการดูแลผู้สูงอายุ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการดูแลผู้สูงอายุ โดยก่อนการวิเคราะห์หาความสามารถในการทำนายของปัจจัยเหล่านี้ข้อมูลได้ถูกทดสอบตามข้อตกลงเบื้องต้น (Assumption) ของสถิติถดถอยพหุแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้นตอนดังนี้ (ภาคผนวก ฉ)

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษามาจากประชากรที่มีการแจกแจงแบบปกติ ซึ่งได้แก่พยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ที่ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย แบบง่าย (simple random sampling)

2. ข้อมูลมีการแจกแจงแบบโค้งปกติ ทดสอบโดยใช้สถิติทดสอบ Komogorov Samirnov จากการตรวจสอบตัวแปรตามพบว่าค่า $\text{sig} = .689$ ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 แสดงว่าข้อมูลมีการแจกแจงแบบปกติ

3. ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามมีความสัมพันธ์เชิงเส้น (Linear relationship) ซึ่งพิจารณาได้จากการกระจายของข้อมูลในแผนภาพการกระจาย (Scatter plot) ในการศึกษาครั้งนี้ได้ทำการตรวจสอบความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างสมรรถนะการดูแลผู้สูงอายุของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล กับ ตัวแปรการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้สูงอายุ การรับรู้ นโยบายการดูแลผู้สูงอายุ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการดูแลผู้สูงอายุ โดยการทำแผนภาพการกระจาย พบว่า กราฟที่มีลักษณะเป็นเส้นตรง ซึ่งเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้น

4. ค่าความแปรปรวนของตัวแปรตาม สำหรับทุกค่าของผลรวมตัวแปรอิสระต้องเท่ากัน (homoscedasticity) การทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นนี้ ทำได้โดยการทำการกราฟ ระหว่างตัวแปรต้นบนแกน X และตัวแปรตามบนแกน Y ลักษณะเส้นสมการที่ได้จะเอียงจากมุมล่างซ้ายไปยังมุมบนขวา

5. ความคลาดเคลื่อนเป็นอิสระต่อกัน หรือต้องไม่ละเมิดคุณสมบัติ ค่าความคลาดเคลื่อนมีความสัมพันธ์กันเอง (autocorrelation) ตรวจสอบได้โดยการทำการกราฟระหว่างตัวแปรอิสระบนแกน X และตัวแปรความคลาดเคลื่อนบนแกน Y หรือตรวจสอบโดยใช้ค่า Durbin-Watson ในตาราง Model summary มีค่าเข้าใกล้ 2 หมายความว่าค่าความคลาดเคลื่อน ของตัวแปรอิสระและตัวแปรตามเป็นอิสระจากกัน จากการศึกษาครั้งนี้ ตรวจสอบโดยใช้ค่า Durbin-Watson ในตาราง Model summary มีค่าเท่ากับ 1.98 ซึ่งเข้าใกล้ 2 แสดงว่า ค่าความคลาดเคลื่อนของตัวแปรอิสระและตัวแปรตามเป็นอิสระจากกัน

6. ตัวแปรอิสระต้องไม่มีความสัมพันธ์กันเอง (Multicollinearity) โดยพิจารณาจากค่า Variance inflation factor (VIF) ที่เหมาะสมไม่ควรเกิน 4 หรือ 5 หากเกินกว่านี้แสดงว่า ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันเอง จากผลการวิเคราะห์พบว่า ค่า VIF ของตัวแปรอิสระทุกตัวอยู่ในช่วง 1 ถึง 2 แสดงว่าตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กันเอง ซึ่งเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้น

ตารางที่ 4.5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันของปัจจัยด้านการรับรู้นโยบายการดูแลผู้สูงอายุ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการดูแลผู้สูงอายุ กับสมรรถนะการดูแลผู้สูงอายุของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล

ตัวแปรอิสระ	R	p-value
อายุ (ปี)	.065	.475
อายุ (จัดกลุ่มอายุ 4 กลุ่ม)	.050	.581
ระดับการศึกษา	.010	.915
ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง	-.058	.523
ระยะเวลาในการปฏิบัติงานใน รพ.สต.	.081	.370
ประสบการณ์ในการดูแลผู้สูงอายุ	.135	.134
การอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้สูงอายุ	.282 *	.001
การรับรู้นโยบายการดูแลผู้สูงอายุ	.485 *	<.001
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการดูแลผู้สูงอายุ	.560 *	<.001

* p-value < .05

ดังนั้น ในการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้นตอน(Stepwise) โดยผู้วิจัยได้นำตัวแปรทั้ง 3 ตัวเข้าสมการเพื่อวิเคราะห์ต่อไป

ตารางที่ 4.6 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรอิสระที่สามารถทำนายสมรรถนะการดูแลผู้สูงอายุของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลใน รูปคะแนนดิบ (b) และคะแนนมาตรฐาน (beta) ของสมการถดถอยพหุคูณ ที่ใช้ทำนายสมรรถนะการดูแลผู้สูงอายุของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลที่ได้จากการคัดเลือก ตัวแปรแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้นตอน (Stepwise)

ตัวแปรทำนาย	b	SE	Beta	t	p-value
การรับรู้นโยบายการดูแลผู้สูงอายุ	1.729	.553	.265	3.13	.002
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการดูแลผู้สูงอายุ	3.299	.661	.422	4.988	<.001
ค่าคงที่ 97.63 ; SE = 16.87 R = .604 R ² = .365 adjust R ² = .355 F=9.79 p-value = .002					

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ตัวแปรอิสระ 2 ตัวที่สามารถร่วมกันทำนายสมรรถนะการดูแลผู้สูงอายุของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ได้แก่ การรับรู้นโยบายการดูแลผู้สูงอายุ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการดูแลผู้สูงอายุ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายเท่ากับร้อยละ 36.5 (R² = .365) โดยมีสมการทำนายดังนี้

สมการทำนายในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = a + b_1 x_1 + b_2 x_2$$

โดยที่

$$\hat{Y} = \text{สมรรถนะการดูแลผู้สูงอายุของพยาบาลวิชาชีพ}$$

a = ค่าคงที่

b₁ = ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรการรับรู้นโยบายการดูแลผู้สูงอายุ

b₂ = ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการดูแลผู้สูงอายุ

x₁ = คะแนนของตัวแปรการรับรู้นโยบายการดูแลผู้สูงอายุ

x₂ = คะแนนของตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการดูแลผู้สูงอายุ

สรุปสมการในรูปของคะแนนดิบได้ดังนี้

$$\text{สมรรถนะการดูแลผู้สูงอายุ} = 97.63 + 1.729 (\text{การรับรู้นโยบายการดูแลผู้สูงอายุ}) + 3.299 (\text{แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการดูแลผู้สูงอายุ})$$

จากสมการพบว่า ตัวแปรอิสระที่สามารถทำนายสมรรถนะการดูแลผู้สูงอายุของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ได้แก่ การรับรู้นโยบายการดูแลผู้สูงอายุ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการดูแลผู้สูงอายุ

จากสมการอธิบายได้ว่าเมื่อค่าคะแนนของ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการดูแลผู้สูงอายุ และการรับรู้นโยบายการดูแลผู้สูงอายุ เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ค่าคะแนนของสมรรถนะการดูแลผู้สูงอายุของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล เพิ่มขึ้น 3.299 และ 1.729 ตามลำดับ

สมการในรูปของคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = B_1 Z_1 + B_2 Z_2$$

โดยที่

$\hat{Z}$ = สมรรถนะการดูแลผู้สูงอายุของพยาบาลวิชาชีพ

B_1 = ค่ามาตรฐานของการรับรู้นโยบายการดูแลผู้สูงอายุ

B_2 = ค่ามาตรฐานของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการรับรู้นโยบายการดูแลผู้สูงอายุ

Z_1 = ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยที่เป็นคะแนนมาตรฐานของการรับรู้นโยบายการดูแลผู้สูงอายุ

Z_2 = ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยที่เป็นคะแนนมาตรฐานของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการดูแลผู้สูงอายุ

$$\text{สมรรถนะการดูแลผู้สูงอายุ} = .265 (\text{การรับรู้นโยบายการดูแลผู้สูงอายุ}) + .422 (\text{แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการดูแลผู้สูงอายุ})$$

จากสมการ เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (Beta) ซึ่งเป็นค่าน้ำหนักความสำคัญของแต่ละตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตามพบว่า ตัวแปรอิสระที่มีค่าสูงสุด คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการดูแลผู้สูงอายุ (Beta=.422) รองลงมา คือ การรับรู้นโยบายการดูแลผู้สูงอายุ (Beta=.265) ตามลำดับ

สรุปได้ว่า การรับรู้นโยบายการดูแลผู้สูงอายุ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการดูแลผู้สูงอายุ สามารถร่วมกันทำนายสมรรถนะการดูแลผู้สูงอายุของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ได้อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติ($p=.002$) โดยตัวแปรอิสระทั้ง 2 ตัวร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของสมรรถนะการดูแลผู้สูงอายุของพยาบาลวิชาชีพได้ร้อยละ 36.5